

možná můžeme začít měnit právě takovéto maličkosti. Nejsem si jistý, že si naše církev může ve světle evangelia dovolit dělat i nadále nějaké kompromisy v pečlivém zvažování nutných změn ve svém vedení a ve své organizaci. Katolíci, kterým bylo vždy – a právem – zdůrazňováno, že církví jsme my všichni, budou mít stále větší a větší potíž podporovat klerikální autoritu kněží, biskupů a papeže, pokud tato autorita bude spočívat na absolut-

ní monarchické mužské moci božského práva. Církev se v naší demokratické, pluralitní a egalitářské společnosti stává stále méně srozumitelnou organizací. A než se toto změní, možná, že můžeme my všichni zatím dělat tyto malé krůčky vpřed a rozvíjet tak církev, která je komunitnější a ve které už nyní můžeme žít bratrské a sesterské vztahy.

Jean-Pierre Roche, kněz

psáno pro La Croix International, 2019

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník
ŘK farnosti Semily

Číslo 14 5. července 2020

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI – BŘEZEN 2020

<u>Sbírky</u>		<u>Výdaje</u>	
1. 3.	2 946,-	Zálohy – elektřina (ČEZ)	5 140,-
8. 3.	2 469,-	Zálohy – plyn (Innogy)	2 950,-
<u>Příjmy – ostatní</u>		Zálohy – voda (SČVK)	600,-
Dotace na Noc kostelů (Město Semily)	9 000,-	Poplatky	224,-
Pojistné plnění (poškozená střecha)	54 635,-	Pošta	57,-
		Vedení webových stránek	2 280,-
		Oprava zvonu	30 492,-

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI – DUBEN 2020

<u>Příjmy – ostatní</u>		Poplatky	284,-
Dar pro kostel	10 000,-	El. zabezpečení kostela (Fides)	5 766,-
<u>Výdaje</u>		Nákup dezinfekce	1 675,-
Zálohy – elektřina (ČEZ)	5 140,-	Oprava střechy	9 870,-
Zálohy – plyn (Innogy)	2 950,-	Nákup zahradního náčiní	264,-
Zálohy – voda (SČVK)	600,-		

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI – KVĚTEN 2020

<u>Sbírky</u>		Zálohy – plyn (Innogy)	2 950,-
17. 5.	3 866,-	Zálohy – voda (SČVK)	600,-
21. 5.	1 426,-	Poplatky	286,-
24. 5. (na TV NOE)	2 923,-	Pošta	57,-
31. 5.	3 063,-	El. zabezpečení kostela (Fides)	1 307,-
<u>Příjmy – ostatní</u>		Nákup květin	1 650,-
Dar pro kostel	10 000,-	Nákup zahradního náčiní	579,-
<u>Výdaje</u>		Daň z nemovitostí	1 868,-
Zálohy – elektřina (ČEZ)	5 757,-	Oběžník	760,-

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 30. června 2020. Uzávěrka následujícího čísla: 16. července 2020. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 6. 7. – 19. 7. 2020

6. 7.	Po	KA	08.30	za † Martu Pagáčovou
7. 7.	Út	KO	18.00	na úmysl
8. 7.	St	KA	08.00	na úmysl
9. 7.	Čt	–	–	–
10. 7.	Pá	KO	18.00	na úmysl
11. 7.	So	<i>Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy</i>		
12. 7.	Ne	<i>15. neděle v mezidobí</i>		
		KO	08.30	za † Vladimíra Zaciose, rodiče a bratra
13. 7.	Po	–	–	–
14. 7.	Út	KO	18.00	na úmysl
15. 7.	St	<i>Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve</i>		
		KA	08.00	na úmysl
16. 7.	Čt	–	–	–
17. 7.	Pá	KO	18.00	na úmysl
18. 7.	So	DD	13.30	za farníky
		KA	18.00	za † Olgu Zahradníkovou
19. 7.	Ne	<i>16. neděle v mezidobí</i>		
		KO	08.30	za †† Annu a Františka Stránské a celý rod
		CH	15.00	na úmysl

NEBESA VYPRAVUJÍ O BOŽÍ SLÁVĚ

„Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou“ (Ž 19, 2). „S Božím královstvím je to tak, jako když člověk zaseje semeno do země“ (Mk 4, 26).

To jsou jen dva biblické verše, které propojují víru s pozorováním přírody. Zajímalo by mě, kolik času dnes běžný člověk z města věnuje pozorování nebe nebo sledování klíčícího semene. Těch pár lidí, co kolem sebe znám, považují spíš za výjimky. Děti si ve škole většinou vyzkoušely klíčení a růst rostlin, nejčastěji nějakých luštěnin. Více je však asi zaujalo budování virtuálních zahrad nebo domů, třeba ve hře Minecraft. Přitom ten skutečný svět je podle mnohých mnohem pozoruhodnější a zajímavější. Se svými dětmi si to každoročně připomínám například při sledování květů kaštanu. Považuji za zázrak, jak je možné, že se z tak drobných poupat poměrně rychle rozvinou velké hroznovité květy. Můžeme vůbec porozumět Bohu, když s úžasem nesledujeme dílo jeho rukou? Můžeme porozumět Božímu království, když nemáme zkušenost s klíčovými semeny?

Nesouhlasím s tvrzením, že se v době pandemie koronaviru lidé zcela zastavili. Někteří možná ano, ale pro mnoho lidí, zvláště rodičů školních dětí, to byl čas ještě o něco hektičtější, protože museli suplovat nejenom roli školy, ale i školní kuchyně. Přesto z různých stran slyším, že po prvotních omezeních přece jen měli více času na procházky a pobyt venku. Také já jsem

doma zavedl pravidlo, že jsme se téměř každý večer vydali na zdravotní vycházku rychlou chůzí do nejbližšího okolí. Byl to čas pohybu, vybití nahromaděné energie, ale i čas vzájemného sdílení a rozhovorů. Vycházeli jsme za světla a vraceli se za tmy. Pozorovali jsme okolní přírodu a obdivovali, kolik různých barev se během stmívání vystřídalo na obloze. Samozřejmě nejsem první ani poslední, kdo při tom pohledu užasl a uvědomil si místo člověka v díle stvoření. Jak říkají slova žalmu: „Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil: Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš? Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu, korunuješ ho slávou a důstojností. Svěřuješ mu vládu nad dílem svých rukou, všechno pod nohy mu kladeš“ (Ž 8, 4–7).

Přes obdiv ke stvoření se domnívám, že k poznání Hospodina jen pozorování přírody nestačí. Evangelista Matouš v příběhu o klanění mudrců (Mt 2, 1–12) ukazuje, jak „hvězdná informace“ sice dovedla hledající z východu až do Jeruzaléma, ale jsou to nakonec znalci Písma, kteří je musí nasměrovat k narozenému židovskému králi do Betléma. Proto doporučuji případným zájemcům zvážit možnost studia teologie vedle svého hlavního studia nebo práce, neboť pro cestu přírodou i životem je třeba porozumět pomyslným směrovkám a naučit se správně rozlišovat.

Martin Vaňáč

úvodník časopisu Getsemany, léto 2020

PŘESTAŇTE MI ŘÍKAT „OTČE“!

Mnozí katolíci jsou ohromeni, šokováni a zděšeni. Jsou traumatizováni krizí sexuálního zneužívání, která zasáhla jejich církev. I já k nim patřím. Avšak co můžeme dělat? Především musíme vyjádřit svůj soucit a empatii vůči obětem, jejichž utrpení je mnohem větší než naše. Tato krize vyžaduje, abychom trans-

formovali církev, kterou tvoříme my všichni. Tato transformace se může podařit pouze návratem k evangeliu, musí však také zahrnovat konkrétní změny ve způsobu našeho života v církvi a ve společnosti. V srpnu 2018 papež František napsal list celému Božímu lidu a vyzval jej ke konkrétním opatřením proti kle-

rikalismu, ve kterém spatřuje zdroj zneužívání páchaného kněžími, biskupy a řeholními představenými. Tímto bych také rád k tomu přidal svůj skromný příspěvek.

Minimálně tři důvody neříkat mi „otče“

Křesťané, se kterými spolupracuji a které doprovázím, mě přirozeně oslovují křesťanským jménem. Avšak všichni katolíci, se kterými se setkávám o nedělích, v různých kostelích mé farnosti nebo při křtech, svatbách či pohřbech, mě oslovují „otče“. Totéž se také týká ostatních lidí z města, kteří třeba ani nejsou nějakými zvláštními křesťany, ale cítí se být povinováni mě oslovovat tímto způsobem. To mně bylo nepříjemné během celých těch více než dvaceti let, co jsem knězem. Avšak v dnešní situaci, když víme, že někteří kněží byli shledáni vinnými sexuálním zneužíváním dětí nebo řeholnic, věřím, že vás nyní musím naléhavě požádat: Prosim, neříkejte mi „otče“!

Dělám to přinejmenším ze tří důvodů:

Ten první důvod by měl být dostačující sám o sobě, protože jej najdeme přímo v evangeliích. Kněží chtějí být učedníky Ježíšovými, který řekl: „Vy však si nedávejte říkat ‚mistr‘, jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno ‚otec‘, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi“ (Mt 23,8-9). Někdy je náročné Ježíšova slova interpretovat, avšak smysl právě těchto je zvláště jasný. Nechat si říkat „otče“ znamená stavět se na místo Boha, Otce všech lidí. Doslova to znamená hrát si na Boha!

Druhým důvodem je, že oslovování kněží „otče“ infantilizuje katolíky. Jak je možné mít bratrské a sesterské vztahy mezi dospělými, kteří jsou si všichni rovni, jestliže jsme všichni bratři a sestry s výjimkou jedné osoby – té, které říkáte „otče“? Jak si pak za této situace můžeme dovolit vyslovit nesouhlas? Katolíci nejsou dětmi, které musí říct „amen“ pokaždé, když promluví kněz. Jestliže se církev chce

jednou znovu stát společenstvím, musíme tento zvyk stopnout a uvést do praxe onu nádhernou pasáž z II. vatikánského koncilu: „Ačkoli někteří jsou z Kristovy vůle ustanoveni pro jiné jako učitelé, rozdělovatelé tajemství a pastýři, přece je mezi všemi opravdová rovnost v důstojnosti a v činnosti společné všem věřícím při budování Kristova těla“ (*Lumen gentium* 32).

Rozumím, že kněží vykonávají určitý druh duchovního otcovství. Ale osobně mohu říct, že ti, kteří mě považují za svého duchovního průvodce, mně nikdy neříkají „otče“. Není tedy to, že si kněží nechávají říkat „otče“, nějakým druhem kompenzace za to, že nemají vlastní děti? To, co mi pomáhá žít můj celibát, je fakt, že díky svému poslání jsem získal tolik přátel. Ti však nejsou žádnými dětmi, ale bratřími a sestrami. Neoslovují nás kněží právě takto, když nám říkají: „Drazí bratři a sestry“? Co se týče mých bratří, kteří jsou biskupy (za které se v současné době velmi modlím), nechávám na nich, aby vás požádali, abyste je již nadále neoslovovali „monsignore“, tj. „můj pane“. Vnímám to jako obzvlášť šokující, protože máme jen jednoho „Signora“, „Pána“. A tím není náš biskup.

Konečně, zvyk oslovovat kněze „otče“ může být, zcela upřímně, nezdravý, jestliže je výrazem emoční závislosti založené na falešném pojetí poslušnosti. Otcovství je, v konečném důsledku, směsí lásky a autority. Avšak může být nebezpečné, jestliže se sakralizuje.

A tak, prosím, přestaňte nám říkat „otče“. Jestliže nás neznáte dostatečně dobře, abyste nás oslovovali křesťanským jménem, říkejte nám třeba „bratře Josefe“ nebo prostě „bratře“, stejně jako řeholnicím říkáte „sestro Pavlino“ nebo „sestro“. To bude váš příspěvek k bitvě proti klerikalismu, který je u kořene všeho zneužívání v církvi. Může vám připadat, že to je jen maličkost. A to je pravda. Avšak zatímco čekáme, až bude církev celá zreformovaná,